

Motto: „Tapahtukoon sinun tahtosi maasakin niinkuin taivaassa“.

Rakkaat veljet Ruusu-Ristissä, Suomen Salatieteellisessä Tutkimusseurassa.

Eräs asia lepää sydämelläni; se kangastelee mielessäni eräänlaisina kuvina. Kuva on tällainen: Me Ruusu-Ristin jäsenet, vaikka olemmekin siroteltuina ympäri maata, muodostamme yhtenäisen sikermän, jota tekisi mieleni sanoa, Mobil Collins'in tavalla, rakkauden ruusukiehkuraksi. Tai nähtynä toisella tavalla: Me Ruusu-Ristiläiset olemme, henkiselällä tavalla, jossakin luentosalissa, tai pyhäkössä, jossa me henkisesti aina olemme, päivästä päivään, vuodesta vuoteen, ja jossa meitä henkisesti ravitaan. Ja nyt me näytämme joutuneen eräänlaiseen ylimenokohtaan, joka johtunee siitä, että me olemme, jossain merkityksessä, tyhjentyneet meitä varten hankitut ruokavarat. Tiedämmehän kuinka Ruusu-Risti sai alkaa vaikeissa oloissa, aivan alusta. Eikä sillä ole vielääkään oikein ulkonaista pukua eikä kotia ollakseen ja turvallisesti esiintyäkseen. Niimpä „Ruusu-Risti“-aikakauskirja saattaa olla tavallaan siinä kohdassa, jossa kysytään: elääkö, kuollako, vai jäädäkö kitumaan. Ruusu-Risti tarvitsee meidän rakkauttamme sekä fyysillisesti että henkisesti, ~~esim. hankkimalla Ruusu-Ristille uusia tilaajia.~~ *Juuri sitä se eniten tarvitsee.*

Tämän lisäksi ja näissä oloissa ollessamme kuin jossakin Ruusu-Ristin luentosalissa tai konsertissa kuuntelijoina, rohkenee allekirjoittanut yhtenä monivuotiseen kuuntelijana tarttua lippeeseen ja lähteä omasta alotteestaan kiertämään kolehdin kerääjänä ympäri luentosalia Ruusu-Ristin ja sen ainoan Puhujan ja Laulajan hyväksi.

Kuitenkaan älköön kukaan tunteko itseään pakoitetuksi mitään antamaan. Ei kenenkään pidä panna itseään pulaan. Kolehdin kerääjä tekee tämän vain kiitollisena velvollisuutena Ruusu-Ristilaulajaamme kohtaan. Tuntekoon jokainen tekonsa jälkeen, että hän teki juuri niinkuin hänen pitikin tehdä. Mutta saattaahan joukossamme olla yksi ja toinen onnellinen haaveilija, joka joskus valoisina hetkinään on unelmoinut ja odotellut tilaisuutta saadakseen heittää uhriarkkuun jonkun pyöreän summan. Kenties joku onnellinen on haaveillut antavansa *yhden miljoonan*. Toisen mielessä on ehkä pyörinyt puoli- tai neljännesmiljoonaa. Toiset ovat saattaneet unelmoida uhraavansa pienempiä summia esim. 100,000:—, 50,000:—, 10,000, 5000:—, 1000:— j.n.e. Kaikkien näiden kauniiden unelmien toteutumiseksi tarjoo Ruusu-Ristin taloudellisesti vaikea asema nyt erinomaisen tilaisuuden.

Kolehdinkeräyksen alkajana ja toimeenpanijana en luonnollisestikaan voi käydä ruumiillisesti luonanne, joten tulen ja ojennan uhrilippaan näin postitse. Ja jokainen voi palauttaa täyttämänsä lippaan määräraikkaansa myös joko postitse tai muuten. Omasta puolestani pitäisin itseoikeutettuna vastaanottajana Ruusu-Risti-seuran ja aikakauskirja „Ruusu-Ristin“ johtajan ja toimittajan, kirjailija *Pekka Ervastin*. Kolehti tulisi hänen käytettäväkseen, niinkuin kolehti ainakin, ilman ehtoja ja tilintekovelvollisuutta.

Veljellisellä tervehdyksellä, Teidän
J. R. HANNULA